

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/135/2013
Identifikačné číslo spisu:	7013201052
Dátum vydania rozhodnutia:	11.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7013201052.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: R.C.H.E., s.r.o., Veľký Horeš č. 89, IČO: 36 577 227, právne zastúpený JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom so sídlom Moldavská cesta 21/A, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34754-222914/2013/5081 zo dňa 07.05.2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/201/2013-36 zo dňa 5. novembra 2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/201/2013-36 zo dňa 5. novembra 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením podľa § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

V odôvodnení uznesenia krajský súd vychádzal z obsahu ustanovenia § 138 ods. 1 OSP, ktoré umožňuje vyhovieť žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov iba v prípade, ak sú kumulatívne splnené obidve podmienky, teda odôvodnenosť z pohľadu pomerov účastníka a zároveň sa nejedná o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Vo vzťahu k pomerom žalobcu, krajský súd bral do úvahy skutočnosť, že žalobca ako právnická osoba vznikol za účelom podnikania. Samotný fakt, že tento ako žiadateľ o oslobodenie od súdnych poplatkov prezentuje nedostatok finančných prostriedkov ešte neznamená, že jeho majetkové pomery toto oslobodenie od súdnych poplatkov odôvodňujú. Podľa prvostupňového súdu pomery účastníka konania (fyzickej i právnickej osoby, podnikateľského i nepodnikateľského subjektu) nie sú určované len

finančnou hotovosťou, resp. stavom na bankových účtoch, ale jeho celkovou finančnou a majetkovou situáciou.

Krajský súd na základe obsahu žalobcom predložených neúplných dokladov vyhodnotil, že aj nepriaznivá hospodárska (finančná) situácia žalobcu je dôsledkom skutočností vyplývajúcich z podnikania žalobcu a s jeho podnikaním nevyhnutne súvisia. Pre každú podnikateľskú činnosť je typické, že so sebou nesie riziko neúspechu v podnikaní. Krajský súd vyslovil názor, že v prípade oslobodenia žalobcu od platenia súdneho poplatku by išlo o prenášanie podnikateľského rizika na štát, ktorý by tým, že by podnikateľovi bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, znášal sám následky zlého hospodárenia podnikateľa, čo prvostupňový súd označil za neprípustné. Podľa krajského súdu pomery žalobcu by odôvodňovali oslobodenie od súdnych poplatkov, len keby podnikateľ nemohol zaplatiť súdny poplatok zo svojej majetkovej podstaty z dôvodu vyššej moci, ktorá nemá pôvod v podnikaní. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na obdobný právny názor obsiahnutý v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžf/48/2011, resp. sp. zn. 2Sžf/53/2013.

Krajský súd ďalej dôvodil, že vychádzajúc z gramatického výkladu ustanovenia § 138 ods. 1 OSP ako i zo zásady rovnosti účastníkov konania, deklarovanej Európskym súdom pre ľudské práva, zákon nerozlišuje medzi subjektmi podnikateľskými a nepodnikateľskými. Preto krajský súd hodnotil oprávnenosť žiadosti žalobcu z hľadiska splnenia uvedených podmienok, pričom vychádzal zo skutočností, preukázaných žalobcom ako žiadateľom o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. O tejto žiadosti, s poukazom na citované ustanovenie OSP, podľa krajského súdu, rozhoduje súd na návrh účastníka konania, ku ktorému je tento povinný pripojiť listinné dôkazy.

Krajský súd pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu na jeho oslobodenie od súdnych poplatkov vyhodnotil listinné dôkazy k majetkovým pomerom žalobcu, ktorý na výzvu krajského súdu predložil - vytlačený prehľad nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu z internetovej stránky www.katasterportal.sk, tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktoré je však vyplnené len v jednom z piatich jeho bodov, fotokópie potvrdení o podaní daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty za mesačné zdaňovacie obdobia v rokoch 2010 až 2013.

Po vyhodnotení predložených uvedených dokladov krajský súd uzavrel, že tieto nemôže súd absolútne brať do úvahy, nakoľko sa vôbec netýkajú súčasnej finančnej situácie žalobcu, ale len čiastočne odrzkadľujú stav z rokov 2010, 2011 prípadne 2012. Z uvedeného dôvodu krajský súd nepovažoval za preukázanú dôvodnosť oslobodenia žalobcu od súdnych poplatkov v zmysle ustanovenia § 138 ods. 1 OSP.

II.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ OSP, napádajúc neúplné zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom. Žalobca má za to, že sú tu dôvody pre jeho oslobodenie od súdnych poplatkov, nakoľko svoju žiadosť riadne odôvodnil.

Petitom odvolania žalobca navrhuje, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že žalobcovi prizná oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

Žalobca jednoznačne zotrváva na tvrdení, že žalobou napadnuté rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky ako aj rozhodnutie správcu dane ako prvostupňového orgánu, sú nezákonné. Znovu poukázal na to, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s pánom Z. N., z ktorého dôvodu sú tieto spoločnosti účastníkmi niekoľko desiatok (až stovák) súdnych sporov, keď podanými žalobami napadli nezákonnosť postupu ako aj rozhodnutí daňových úradov, pričom ani jedna z vyššie

uvedených súdnych vecí podľa informácií, ktorými disponuje žalobca, nebola právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov. Takto podľa žalobcu nejde o zjavne neúspešné uplatnenie práva.

Poukázal tiež na to, že s ohľadom na neprimerané zaťaženie spoločností spojených s pánom Z. N. zo strany daňových úradov, pokračovanie v daňových kontrolách zo strany správcu dane, nerešpektujúcich rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, nezákonného zadržiavania finančných prostriedkov patriacich spoločnostiam spojených s pánom Z. N. zo strany daňových úradov, blokovanie majetku a v neposlednom rade aj z dôvodu negatívnej medializácie veci zo strany štátnych orgánov (nerešpektujúcich prezumpciu nevinu), spoločnosti spojené s pánom Z. N., teda aj žalobca, nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť.

Z týchto dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, s ktorou by mohol voľne disponovať. Taktiež žalobca nemá žiaden hnutelný či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a s ktorým môže disponovať.

Žalobca nesúhlasí s odôvodnením krajského súdu, že tieto okolnosti sú pre posúdenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov irelevantné, nakoľko práve tieto okolnosti vytvárajú situáciu, ktorá znemožňuje žalobcovi (cez pomery žalobcu obmedzujúce vykonávať podnikateľskú činnosť a nakladať s majetkom a finančnými prostriedkami) súdny poplatok uhradiť, t.j. pomery žalobcu oslobodenie od súdneho poplatku odôvodňujú. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou (žalobca nemá finančné prostriedky na ich úhradu), ktorú mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky. Sice vyjadruje súhlas, že výška súdneho poplatku nepredstavuje príliš vysokú čiastku, ale pre žalobcu je aj táto suma v súčasnosti vysoká, spoločnosti personálne spojené s pánom Z. N. sú účastníkmi množstiev súdnych sporov, a tak celková výška súdnych poplatkov, ktorými sú tieto spoločnosti zaťažené, predstavujú sumy až niekoľko desiatok tisíc €. Domáhať sa súdnou cestou zrušenia rozhodnutia Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky pritom predstavuje jedinú zákonnú cestu, ktorou si žalobca môže uplatniť právo na svoju ochranu v danej veci.

Nepriznanie oslobodenia od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca je podnikateľom a že by tým došlo k preneseniu podnikateľského rizika z podnikateľa na štát (čo je hlavným argumentom, pre ktorý súd žalobkyni oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal), nemá podľa žalobcu oporu ani v súčasnej právnej praxi (aj praxi Krajského súdu v Košiciach) a nie je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/127/2008, 5Obo/128/2008 a 5Obo 129/2008 z 30. júla 2009, v zmysle ktorého:

„Ustanovenie § 138 ods. 1 O. s. p. oprávňuje súd na návrh účastníka priznať mu celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov. Predpokladom pre takéto rozhodnutie je skutočnosť, že to pomery účastníka odôvodňujú, a že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešne uplatňovanie, alebo bránenie práva. Zákon stanovuje rovnaké kritériá pre všetkých účastníkov bez rozlišovania, či ide o fyzickú, alebo právnickú osobu a podnikateľa, alebo nepodnikateľa. Zamietnutie návrhu obchodnej spoločnosti s odôvodnením, že by sa tým prenášalo podnikateľské riziko na štát, nemá oporu v zákone. Pri priznaní oslobodenia fyzickej osobe sú rozhodujúce najmä majetkové pomery, pričom súd neskúma, či si prípadne svoju situáciu nezavinil sám a priznanie oslobodenia by sa rovnako mohlo považovať za nespravodlivé zvýhodnenie oproti inému účastníkovi.“

Žalobca taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/39/2012-135, ktorým priznal žalobcovi - podnikateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov z obdobných dôvodov, ako uviedol žalobca.

Žalobca taktiež nesúhlasí s tvrdením krajského súdu, že nepreukázal ním tvrdené skutočnosti. Podľa žalobcu krajský súd má vedomosť o desiatkach a stovkách podaných žalôb spoločnosťami personálne spojenými s pánom Mikulášom Várehom, práve na Krajský súd v Košiciach. Krajský súd má taktiež vedomosť o množstve úspešných súdnych rozhodnutí (v prospech spoločností spojených s pánom Z. N.). Okrem toho žalobca tvrdí, že ho prvostupňový súd nevyzval na doplnenie žiadnych dôkazov,

nevykonával žiadne dokazovanie a bez ďalšieho vec rozhodol v neprospech žalobcu, čo tento považuje za postup v rozpore so zákonom.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov nie je možné vyhovieť.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu zistil, že žalobca sa žalobou podanou na krajskom súde domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/34754-222914/2013/5081 zo dňa 07.05.2013, ktorým žalovaný potvrdil daňovú exekučnú výzvu Daňového úradu Košice č. 9800501/5/762949/2013/Tott zo dňa 26.02.2013. Zároveň žalobca navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania.

Žalobca nezaplatil súdny poplatok za žalobu súčasne s jej podaním, preto ho krajský súd výzvou zo dňa 01.08.2013 vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 70,- Eur, podľa položky č. 10 písm. a/ sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZSP“).

Uvedená výzva na zaplatenie súdneho poplatku bola právnomu zástupcovi žalobcu doručená dňa 07.08.2013.

Vzhľadom na skutočnosť, že právny zástupca žalobcu, ani žalobca, na túto výzvu v stanovenej lehote, ani neskôr nereagovali a súdny poplatok nezaplatili, krajský súd uznesením č. k. 6S/201/2013-21 zo dňa 12. septembra 2013, vydaným podľa ustanovenia § 10 ods. 1 ZSP, konanie o podanej žalobe zastavil a náhradu trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c OSP žiadnemu z účastníkov konania nepriznal.

Proti uzneseniu č. k. 6S/201/2013-21 zo dňa 12. septembra 2013 podal žalobca odvolanie, ktoré obsahovalo návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vzhľadom k tomu, že žalobca k uvedenému návrhu nepripojil žiadne dôkazy na preukázanie splnenia požiadaviek vyplývajúcich z § 138 OSP, t.j. najmä preukazujúce nepriaznivé pomery žalobcu, krajský súd ho výzvou zo dňa 09.10.2013 (č. l. 28) vyzval, aby podanie doplnil a v lehote 10 dní doručil súdu riadne vyplnené tlačivo pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorý navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Krajský súd v uvedenej výzve od žalobcu vyslovene požadoval: vyplnené tlačivo, ktorého vzor je zverejnený na webovom sídle MS SR (§ 138 ods. 2 písm. a/ OSP), jeho daňové priznania za uplynulé roky 2006 - 2012 vrátane, rozsudky súdu, čo aj neprávoplatné, ktorými bol Z. N. uznaný vinným a odsúdený súdom v posledných 10 rokoch. Zároveň krajský súd od neho žiadal, aby žalobca uviedol a dokladoval prehľadne výpisom z obchodného a zo živnostenského registra celkový počet spoločností, v ktorých bol pán Z. N. konateľom, prípadne je konateľom naďalej (vrátane tých, kde je pán Z. N. podnikateľom ako fyzická osoba), personálne spojených s menovaným pánom Z. N., ďalej aby uviedol počet súdnych konaní a tieto konania označil podľa sp. zn. Krajského súdu v Košiciach, prípadne iného súdu, v ktorých je pán Z. N. žalobcom, resp. žalobcom je spoločnosť, v ktorej bol konateľom, prípadne je konateľom naďalej, (vrátane tých, kde je pán Z. N. podnikateľom ako fyzická osoba) personálne spojených s menovaným pánom Z. N.. Taktiež aby dokladoval majetkové pomery výpismi z účtov žalobcu.

Výzva bola žalobcovi doručená dňa 17.10.2013.

Na základe výzvy doručil žalobca dňa 30.10.2013 krajskému súdu tlačivo pre dokladovanie pomerov

účastníka konania (§ 138 ods. 2 OSP), ktoré však vyplnil len na jeho titulnej strane, t.j. v rozsahu identifikačných údajov účastníka konania - právnickej osoby, stav nulovej hotovosti v deň podania žiadosti a tlačivo podpísal a dotoval. K tlačivu pripojil kópiu prehľadu nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu z internetovej stránky www.katasterportal.sk, na ktorých je žalobca uvedený ako vlastník poľnohospodárskych budov nachádzajúcich sa na 17 parcelách zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie N. a na 6 parcelách zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie N.. Ďalej žalobca doložil kópiu dodatku zmluvy žalobcu s OTP Bankou Slovensko, a.s., zo dňa 07.09.2011, ktorej predmetom je zmena štatutára žalobcu. Taktiež žalobca predložil fotokópie potvrdení o podaní daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty, prípadne fotokópie daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty za mesačné zdaňovacie obdobia v poradí: 02/2011, 10/2011, 11/2011, 12/2011, 06/2012, 07/2012, 08/2012, 10/2012, 09/2012, 11/2010, 9/2010, 10/2010, 12/2010, 01/2011, 07/2012, 08/2012, 09/2012, 11/2012, 12/2012, 01/2013 až 08/2013, pričom neobsahovali pečiatku ani podpis žalobcu, ani odtlačok úradnej pečiatky a podpis zamestnanca príslušného správcu dane.

Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb./ZSP poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Podľa § 138 ods. 1 OSP na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak nerozhodne súd inak, vzťahuje sa oslobodenie na celé konanie a má i spätnú účinnosť; poplatky zaplatené pred rozhodnutím o oslobodení sa však nevracajú.

Podľa § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Zákonodarca v citovanom ustanovení Občianskeho súdneho poriadku pripúšťa možnosť čiastočného, prípadne úplného oslobodenia od súdnych poplatkov. Predpokladom priznania oslobodenia od súdnych poplatkov je v prvom rade samotná žiadosť účastníka konania, preukázanie dôvodov, spočívajúcich v majetkových, sociálnych, finančných a pod. pomeroch účastníka, odôvodňujúcich oslobodenie od súdnych poplatkov a súčasne preukázanie, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Povinnosťou súdu je skúmať splnenie podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov v každom prípade individuálne a to aj vzhľadom na individuálnosť každého konania.

Účelom ustanovenia § 138 OSP je, aby účastníkovi nebolo len pre jeho majetkové a sociálne pomery znemožnené uplatňovať alebo brániť svoje právo. Pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov musia byť súčasne splnené dve podmienky. Prvou je nepriaznivá finančná, resp. majetková situácia a druhou skutočnosť, že nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva (teda quasi pravdepodobnosť úspechu v ďalšom konaní na strane žiadateľa). V prípade fyzických osôb sa prihliada aj na osobné a rodinné pomery. Vychádzajúc, ako z jazykového výkladu uvedeného zákonného ustanovenia, tak i zo zásady rovnosti účastníkov občianskeho súdneho konania, deklarovanou taktiež Európskym súdom pre ľudské práva, zákon nerozlišuje medzi subjektmi podnikateľskými a nepodnikateľskými. Oprávnenosť žiadosti preto súd hodnotí z hľadiska splnenia uvedených podmienok, pričom vychádza zo skutočností, preukázaných žiadateľom.

O oslobodení od súdnych poplatkov v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia súd rozhoduje na návrh účastníka konania, ku ktorému je tento povinný pripojiť listinné dôkazy, deklarujúce jeho majetkové pomery.

Krajský súd v prejednávanej veci vykonal zisťovanie majetkových pomerov žalobcu, ktoré je potrebné nielen tvrdiť, ale ich aj preukázať. Neprihliadal ako na rozhodnú skutočnosť, že žalobca je podnikateľským subjektom, a už vôbec túto nehodnotil ako dôvod pre nepriznanie oslobodenia od

súdnych poplatkov. Preto najvyšší súd považuje argumenty odvolania žalobcu formulované v tomto smere za absolútne irelevantné.

Podľa § 121 OSP netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 125 OSP za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 132 OSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Majetkové pomery žalobcu nemožno považovať za skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti a konanie o oslobodenie od súdneho poplatku nie je konaním, v ktorom by zákon ukladal súdu vyhľadávaciu povinnosť vo vzťahu k dôkazom potrebným na zistenie skutkového stavu. Je preto výlučne na žalobcovi, aby svoje tvrdenie o nepriaznivých pomeroch sám preukázal, na čo slúži, okrem iných, aj tlačivo, ktoré jej krajský súd doručil a ktoré je tiež dostupné na internete.

Keďže žalobca nevyplnil riadne krajským súdom jemu zaslané tlačivo a nepredložil doklady preukazujúce jeho tvrdenie o nepriaznivej situácii, krajský súd nemohol vykonať akékoľvek dokazovanie v tomto smere. Preto bolo správne jeho rozhodnutie nepriznať žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov z dôvodu, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o nepriaznivosti finančných a majetkových pomerov.

Občiansky súdny poriadok na rozdiel od zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) neobsahuje osobitnú úpravu čestného vyhlásenia. Najvyšší súd ho vyhodnotil v súlade s § 125 a § 132 OSP a dospel k záveru, že nie je možné mať na jeho základe za preukázané skutočnosti v ňom tvrdené. Žalobca nepredložil výpisy z bánk s potvrdením, o stave finančných prostriedkov na účtoch, obraty na účtoch preukazujúce nedostatok finančných prostriedkov, príp. potvrdenia, že nie je klientom bánk, nepredložil na žiadosť súdu daňové priznania z príjmu za požadované obdobia, ani požadované výpisy z príslušných registrov, za účelom zistenia ich personálnej prepojenosti s pánom Mikulášom Várehom. Z výzvy krajského súdu na predloženie dokladov preukazujúcich nepriaznivé pomery žalobcu vyplýva, že prvostupňový súd mal v úmysle skúmať tvrdenia žalobcu o jeho nemožnosti zaplatiť potrebný súdny poplatok, avšak žalobca na túto výzvu nereagoval dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom, ktorý by preukazoval ním tvrdenú finančnú núdzu. Naopak predložil kópie výpisov z internetovej stránky www.katasterportal.sk naznačujúcich, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností, ďalej dodatok k zmluve o OTP Premium Konte, ktorá k účelu preukázania finančných prostriedkov nemôže slúžiť, naopak, žalobca napr. mohol predložiť k tomuto účtu výpis obrátov za určité obdobie, z ktorého by ním tvrdené skutočnosti vyplývali. Rovnako prvostupňový súd nemohol utvoriť záver o nedostatku peňažných prostriedkov na zaplatenie súdneho poplatku len z neúplných kópií daňových priznaní k DPH, ktoré navyše v prípade nulového obratu žalobcu nesvedčia o skutočných pomeroch žalobcu.

Následne nemožno prihliadať na počet súdnych konaní, ktorých je žalobca účastníkom, respektíve na úspešnosť iných spoločností nachádzajúcich sa v obdobnej situácii ako žalobca v súdnych konaniach proti Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky. Bez riadneho preukázania finančných a majetkových pomerov táto skutočnosť sama osebe nemôže odôvodniť iné než zamietavé rozhodnutie o návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pretože krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne a jeho postup pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na oslobodenie od súdneho poplatku maximálne rešpektoval a chránil jeho práva na spravodlivý súdny proces.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.